

تأثیر سطوح مختلف تنش خشکی مداوم بر کمیت و کیفیت سه رگه چغندر قند

Effect of different levels of continuous water stress on the yield and quality of three sugar beet lines

مهرداد بارداران فیروزآبادی^۱، محمد عبداللهیان نوqابی^۲، فرج رحیم زاده خوئی^۳، محمد مقدم^۴، ذبیح الله رنجی^۵ و مهدیه پارسائیان^۶

چکیده

رابطه برخی از صفات کمی و کیفی سه رگه چغندر قند با تنش خشکی مداوم و مقایسه آن با شرایط عادی، در مزرعه تحقیقاتی مؤسسه تحقیقات چغندر قند واقع در مزرعه کمال آباد کرج در سال ۱۳۸۰ مورد بررسی قرار گرفت. در این تحقیق سه رگه چغندر قند به نام‌های BP-۷۲۱۹، P-۶۹ و ۷۱۱۲ که در تحقیقات قبلی تحت شرایط تنش شدید در اوائل فصل رشد و سپس آبیاری مجدد و هم چنین تنش شدید و آبیاری مجدد به طور متناوب طی فصل رشد به ترتیب به عنوان متتحمل، نیمه متتحمل و حساس به تنش خشکی دسته‌بندی شده بودند، در یک آزمایش تحت تأثیر شیب تنش خشکی مداوم با استفاده از سیستم آبیاری بارانی تک شاخه‌ای (Line source sprinkler system) قرار گرفتند. سه سطح آبیاری، شامل آبیاری معمول (نرمال)، تنش ملایم و تنش شدید مداوم طی فصل رشد، پس از مرحله استقرار کامل گیاه اعمال شد. در این تیمارها به ترتیب و به طور متوسط ۱۲۷۴، ۱۱۳۳ و ۷۴۰ میلی‌متر آب مصرف شد. میانگین عملکرد ریشه در تیمارها به ترتیب معادل ۶/۵۸، ۸/۴۵ و ۷/۳۴ تن در هکتار بود. در تنش‌های شدید میزان پتانسیم و نیتروژن مضر در ریشه افزایش و سدیم کاهش یافت. در نهایت مجموع این عوامل سبب کاهش عملکرد نهایی شکر سفید در شرایط تنش گردید. مقایسه بین رگه‌ها بیان گر برتری عملکرد شکر سفید رگه ۷۱۱۲ در هر دو شرایط تنش و بدون تنش بود. کاهش عملکرد شکر سفید رگه‌ها در شرایط تنش شدید نسبت به شرایط نرمال به ترتیب در رگه‌های BP-۷۱۱۲، کرج، P-۶۹ و BP-۷۲۱۹ معادل ۳۶، ۳۲ و ۲۴ درصد بود. در مجموع تحت شرایط تنش مداوم این آزمایش رگه ۷۲۱۹-P-۶۹ کمترین کاهش عملکرد شکر سفید نسبت به حالت عدم تنش را داشت.

واژه‌های کلیدی: آبیاری بارانی تک شاخه‌ای، تنش خشکی، چغندر قند، کیفیت ریشه، عملکرد، ماده خشک، ناخالصی.

۱- دانشجوی دکتری زراعت دانشگاه تبریز (E-mail: m.baradaran@tabrizu.ac.ir)

۲- عضو هیأت علمی مؤسسه تحقیقات چغندر قند، کرج، ص.پ. ۴۱۱۴ (E-mail: Noghabi@sbsi.ir)

۳- دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز

۴- دانشجوی کارشناسی ارشد اصلاح بناهای دانشگاه صنعتی اصفهان

مقدمه

تنش خشکی یکی از مشکلات عمدۀ تولید گیاهان زراعی در ایران و جهان به شمار می‌رود و گیاهان زراعی مختلف عکس العمل‌های متفاوتی در مقابل کم آبی و در نتیجه تنش خشکی از خود نشان می‌دهند. از آن جا که ارقام جدید چندرقند خویشاوندی نزدیکی با فرم‌های وحشی Maritima دارند (Ford Lloyd 1986) و فرم‌های وحشی دارای مکانیزم‌های سازگاری به تنش خشکی و شوری هستند (Clarke et al. 1993) بنابراین احتمال دارد به توان در گونه‌های جنس *Beta* رگه‌های متتحمل به خشکی پیدا نمود.

در ارتباط با عکس العمل ارقام چندرقند به تنش خشکی در منابع گزارش‌های متفاوتی وجود دارد. واندربریک و هوتنمن (Vander Beek and Houtman 1993) عدم وجود اثر متقابل بین شش واریته اروپایی و تنش خشکی را از لحاظ کیفیت ریشه گزارش نمودند در حالی که عبدالهیان نوقابی (Abdollahian-Noghabi 1999) وجود اثر متقابل بین تنش خشکی و ارقام چندرقند را برای وزن خشک ریشه اعلام کرد. صادقیان و همکاران (Sadeghian et al. 2000) وجود تنواع ژنتیکی در بین ۴۹ رگه و جمعیت چندرقند تحت شرایط تنش خشکی شدید در ابتدا فصل رشد (در مشهد) و هم چنین تحت شرایط تنش خشکی و آبیاری مجدد به طور متناوب طی فصل رشد (در کرج) را برای

عملکرد ریشه، درصدقند و عملکرد شکر قابل استحصال گزارش نمودند.

نتایج مقاومت به خشکی سه رگه BP-کرج، ۷۱۱۲ و ۷۲۱۹ تحت شرایط اعمال تنش شدید (عدم انجام آبیاری به مدت ۵۰ روز در مزرعه) پس از مرحله تنک و وجین و سپس ادامه شرایط نرمال آبیاری به صورت معمول تا انتهای فصل رشد نشان داد عملکرد ریشه رگه‌های BP-کرج، ۷۱۱۲ و ۷۲۱۹ به ترتیب ۳۴، ۱۳، ۵۲ درصد نسبت به شرایط نرمال کاهش یافت و شاخص تحمل به خشکی (STI) رگه‌های BP-کرج ۷۱۱۲ و ۷۲۱۹ به ترتیب ۰/۵۲، ۰/۳۱ و ۰/۳۹ به دست آمد (بی‌نام، ۱۳۸۰).

نیاز خالص آبی چندرقند در منطقه کرج حدود ۹۰۰ تا ۱۰۰۰ میلی متر گزارش شده است (غالبی، ۱۳۷۹). توحیدلو و همکاران (۱۳۷۹) نیز در تحقیقی با مصرف حدود ۱۵۰۰ و ۸۰۰ میلی متر آب در سیستم آبیاری بارانی تک شاخه‌ای عملکرد ریشه چندرقند را به ترتیب معادل ۳۶/۷۱ و ۲۲/۱۵ تن در هکتار گزارش نمودند.

بر اساس بررسی‌های انجام شده، درصدقند (POL)، مقدار پتاسیم (K^+)، سدیم (Na^+)، و نیتروژن (NH_4^+) در ریشه چندرقند، از مفره (α -amino-N) در ریشه چندرقند، از عوامل اصلی و مؤثر در ارزیابی کیفیت آن می‌باشند (Smith et al. 1977). افزایش کیفیت محصول چندرقند از طریق بالا بردن درصدقند و هم چنین کاهش مواد غیرقندی به ویژه نیتروژن، سدیم و پتاسیم

مضره در تیمار تنفس خشکی اول فصل (زود هنگام) در بالاترین مقدار قرار داشت در حالی که غلظت سدیم از کمترین مقدار برخوردار بود (Brown et al. 1987). این پژوهش به منظور بررسی رابطه مهمترین صفات کیفی مؤثر در عملکرد شکر قابل استحصال رگهایی از چغندرقند با تنفس خشکی و مقایسه آن با شرایط عادی به اجرا درآمد.

مواد و روش‌ها

این تحقیق در سال ۱۳۸۰ در مزرعه تحقیقاتی مؤسسه تحقیقات چغندرقند واقع در کمال آباد کرج در موقعیت جغرافیائی ۵۱ درجه و ۶ دقیقه طول شرقی و ۳۵ درجه و ۵۹ دقیقه عرض شمالی و در ارتفاع ۱۳۰۰ متر از سطح دریا در خاکی با بافت لومی به اجرا درآمد. برای انجام آزمایش از سه رگه چغندرقند استفاده گردید که توسط صادقیان و همکاران Sadeghian et al. 2000) از لحاظ عکس العمل به تنفس خشکی شدید در ابتدای فصل رشد (در مشهد) و هم چنین تحت شرایط تنفس خشکی و آبیاری مجدد به طور متناسب طی فصل رشد (در کرج) دارای ویژگی‌های زیر بودند:

- رگه ۷۲۱۹-P۵۹ : دیپلوبید، پلی‌ژرم و متتحمل به خشکی.
- رگه BP-کرج : دیپلوبید، پلی‌ژرم و نیمه متتحمل به خشکی.
- رگه ۷۱۱۲ : دیپلوبید، مونوژرم و حساس به خشکی.

انجام می‌گیرد، زیرا افزایش این ناخالصی‌ها با جلوگیری از کریستالیزه شدن ساکاراز، قابلیت استحصال قند ذخیره شده را کاهش داده و موجب افزایش میزان ملاس تولیدی در کارخانه می‌گردد. Eck et al. 1990; Dunham and Clark 1992) (Kerr and Leaman 1997a;

آب و هوا مهمترین عامل خارجی مؤثر در عملکرد و کیفیت چغندرقند است. به طوری که کم آبی و دمای بالا در دوره رشد، علاوه بر کاهش رشد موجب افزایش غلظت قند در ریشه‌ها (کوچکی ۱۳۷۵) و افزایش ناخالصی‌های ریشه چغندرقند به ویژه ترکیبات نیتروژن می‌شوند (کوک و اسکات ۱۳۷۷، Harvey and Dutton 1993) پژوهشگران زیاده گزارش کردند که اعمال تنفس خشکی در اوخر فصل موجب افزایش غلظت ناخالصی‌های ریشه به ویژه پتابسیم، نیتروژن مضره و گاهی سدیم شده و درنتیجه باعث افزایش میزان ملاس تولیدی می‌گردد Kerr and Leaman 1997b, Brown et al. 1987) (Ober 2001, Abdollahian-Noghabi and Froud-Williams) (2000) اعلام کردند که تحت تنفس خشکی اوایل دوره رشد و سپس آبیاری مجدد، غلظت پتابسیم و نیتروژن مضره به ترتیب ۱۴ و ۳۲ درصد افزایش می‌باشد. در همین شرایط درصد قند تقریباً یک تا پنج درصد افزایش یافت، اما کل شکر تولیدی در حدود ۲۰ درصد کاهش پیدا کرد. در آزمایش دیگر غلظت پتابسیم و نیتروژن

رشد وضعیت رطوبتی خاک در عمق ۰-۱۰۰ سانتیمتری با استفاده از دستگاه TDR و هم‌چنین میزان آب دریافت شده توسط هر سطح پس از هر مرحله آبیاری، با نصب لیوان‌های جمع‌آوری آب (Catch can) در ارتفاع ۵۰ سانتی‌متری و در وسط هر کرت اندازه‌گیری گردید.

هر کرت شامل هفت ردیف و به طول هشت متر به فاصله ۵۰ سانتی‌متر، با تراکم ۱۰ بوته چندرقند در متراز بود. هنگام برداشت، از هر کرت تعداد ۵۰ ریشه به صورت تصادفی انتخاب و به عنوان معیار هر کرت برداشت شد (Kunz et al. 2002). پس از شیستشوی ریشه‌ها و توزین آن‌ها، توسط دستگاه اتوماتیک و نما (VENEMA)، خمیر ریشه (پلپ) تهیه گردید. نمونه خمیر ریشه پس از مخلوط شدن با محلول شفاف کننده سواستات سرب (۲۶ گرم از خمیر ریشه با ۱۷ میلی‌لیتر سواستات سرب) عصاره‌گیری شد و توسط دستگاه تجزیه کیفی چندرقند (بتالایزر)، درصدقند (Pol) به روش پلاریمتری، مقدار پتانسیم (K^+) و سدیم (Na^+)، به روش فلیم فتوомتری و مقدار نیتروژن مضره (α -amino-N) به روش عدد آبی اندازه‌گیری شدند. میزان قندملاس (MS) با استفاده از فرمول راینفلد و همکاران (Reinfeld et al. 1974) برآورد و طبق روابط زیر عملکرد شکر (SY)، درصدقند قابل استحصال (WSC) و در نهایت عملکرد شکر سفید (WSY) که بیان‌گر کیفیت تکنولوژیکی واقعی چندرقند و عملکردقند در هектار است، محاسبه گردید:

سه سطح آبیاری کامل، تنش ملایم و تنش شدید، پس از مرحله استقرار کامل گیاهان اعمال شدند، و رگه‌ها تحت تأثیر شیب تنش خشکی مداوم که با استفاده از سیستم آبیاری بارانی تک شاخه‌ای (Line-source sprinkler system) در سه تکرار و دو نیمة چپ و راست در اطراف لوله آبرسان اصلی سیستم آبیاری قرار گرفتند. لوله اصلی آبرسان از وسط زمین عبور داده شده و زمین آزمایشی را در راستای طولی به دو بخش چپ و راست تقسیم می‌کرد. در این سیستم آبیاری، از آبپاش‌های مدل VYR-80 با فشار آب ۳ تا ۳/۵ اتمسفر و با عرض پاشش ۱۰ متر استفاده شد. آبپاش‌ها روی رایزرهایی در ارتفاع ۶۰ سانتی‌متر و با فاصله شش متر از یکدیگر روی خط لوله آبرسان از جنس پلی‌اتیلن با قطر ۷۵ میلی‌متر نصب شدند. نیاز آبی چندرقند بر اساس دور آبیاری هفت روز یک بار و بر مبنای محاسبات انجام شده در کتاب برآورد نیاز آبی گیاهان عمده زراعی و باگی، برآورد و اعمال گردید (بی‌نام، ۱۳۷۵). طرح آزمایشی مورد استفاده، مشابه طرح اسپلیت بلوك بوده و تنها تفاوت آن غیر تصادفی بودن سطوح آبیاری بوده (Hanks et al. 1980)، زیرا الگوی آبیاری در این طرح به صورتی بود که آبیاری در طول کرتهای یکسان و پیوسته ولی در عرض کرتهای متغیر بوده (Hanks et al. 1980). در این طرح نیمه‌ها نیز حالت تصادفی نداشته و به عنوان کرتهای فرعی در نظر گرفته شدند (Hanks et al. 1980).

سطوح مختلف آبیاری از گروه‌بندی‌های آماری استفاده نشده است.

با مصرف ۱۲۷۴، ۱۱۳۳ و ۷۴۰ میلی‌متر آب به ترتیب و به طور متوسط عملکرد ریشه چغندرقند ۵۸/۵۶، ۴۵/۷۸، ۳۴/۶۷ تن در هکتار بود. یعنی با کم شدن آب قابل دسترس در شرایط تنش شدید نسبت به آبیاری کامل، عملکرد ریشه حدود ۴۱ درصد کاهش یافت. در حالی که این کاهش در تنش ملايم حدود ۲۲ درصد بود. در بین رگه‌ها، رگه ۷۱۱۲ بیشترین عملکرد ریشه را در کلیه شرایط دارا بود (جدول ۱).

با افزایش شدت تنش، درصد قند از ۱۲/۶۴ درصد به ۱۴/۲۸ درصد افزایش یافت (جدول ۱) و شکل ۱، d). بالا بودن عیار قند در شرایط تنش خشکی، بیشتر به علت از دست دادن آب ریشه (رنجی و همکاران ۱۳۷۹) و یا کوچک بودن ریشه‌ها می‌باشد. البته احتمالاً یکی از دلایل مهم آن شکسته شدن پلی‌ساق‌کاریدها به منوساکاریدها جهت افزایش غلظت مواد قندی در سلول به منظور مقابله با خشکی است. در مجموع، ترتیب رگه‌های چغندرقند از نظر بیشتر بودن درصد قند به شرح زیر بود (جدول ۱). BP-کرج، ۷۱۱۲ و ۷۲۱۹-P.۶۹.

نتایج نشان داد که عملکرد شکر نیز تحت تأثیر سطوح مختلف آبیاری قرار می‌گیرد، به طوری که با افزایش آب مصرفی از ۷۴۰ به ۱۲۷۴ میلی‌متر، عملکرد شکر به میزان ۳۳/۵ درصد افزایش یافت (جدول ۱). با توجه به اینکه این صفت مهم تحت تأثیر

$$MS = + / .۳۴۳ (K + Na) + + / .۰۹۴ (N) - + / .۳۱$$

$$SY = درصد قند \times عملکرد ریشه$$

$$WSC = درصد قند ملاس - درصد قند$$

$$WSY = درصد قند قابل استحصال \times عملکرد ریشه$$

نتایج و بحث

با اندازه‌گیری کل آب رسیده به هر کرت طی ۱۴ مرحله آبیاری، مشخص گردید که به طور متوسط سطوح آبیاری کامل (I_1)، تنش ملايم (I_2) و تنش شدید (I_3) به ترتیب ۱۲۷۴، ۱۱۳۳ و ۷۴۰ میلی‌متر آب دریافت کردند. میزان آب آبیاری در تنش شدید نسبت به آبیاری کامل ۴۳ درصد کاهش داشت (جدول ۱). مقادیر آبیاری اندازه‌گیری شده در این تحقیق در مقایسه با مقادیر گزارش شده توسط توحیدلو و غالبی (۱۳۷۹) و همچنین با توجه به نیاز آبی چغندرقند در منطقه کرج (۹۰۰-۱۰۰۰ میلی‌متر) (غالبی، ۱۳۷۹) با راندمان آبیاری حدود ۷۰ درصد نشان داد که در تیمار آبیاری کامل (۱۲۷۴ میلی‌متر) گیاه دچار تنش نشده است، ولی در حالت تنش شدید (۷۴۰ میلی‌متر) گیاه چغندرقند تحت تنش بوده است. البته سطح ۱۱۳۳ میلی‌متر اگر چه به دلیل ماهیت سیستم آبیاری بارانی تک شاخه‌ای دقیقاً حد متوسط دو سطح مذکور نمی‌باشد ولی به طور نسبی آب کمتری دریافت کرده و تأثیر آن در عملکرد ریشه گیاه مشخص گردید (جدول ۱). قابل ذکر است به علت این که سطوح آبیاری در این سیستم تصادفی نبودند، لذا در مقایسه‌های بین

لحاظ نیتروژن مضره نیز اختلاف معنی‌داری بین رگه‌ها مشاهده نگردید. در بین رگه‌ها تنها در رگه ۷۲۱۹- غلظت نیتروژن مضره با افزایش شدت تنفس روند افزایشی داشت. در حالی که در سایر رگه‌ها میزان نیتروژن مضره در تنفس ملایم اندکی کاهش ولی در تنفس شدید به طور قابل ملاحظه‌ای افزایش یافت. به طورکلی در اثر تنفس شدید غلظت نیتروژن مضره در ریشه افزایش یافت (جدول ۱ و شکل ۱، a). علت آن ممکن است ساخت ترکیبات نیتروژنه تنظیم کننده فشار اسمزی مانند بتائین در برگ و سپس انتقال آن‌ها به ریشه ذخیره‌ای باشد Abdollahian-Noghabi and Sadeghian (2002). نتایج به دست آمده در مورد تأثیر تنفس خشکی بر غلظت ناخالصی‌ها، توسط سایر محققین بارها به اثبات رسیده است (Abdollahian-Noghabi and ;Brown et al. 1987; Froud-Williams 2000; ;Clover et al. 1999 Dunham and Clark 1992). تجمع بیشتر ناخالصی‌ها در شرایط تنفس را می‌توان به تنظیم اسمزی گیاه برای مقابله با شرایط تنفس نسبت داد. در مورد سدیم نیز اگر در شرایط تنفس کاهش دیده می‌شود، احتمالاً به دلیل قابلیت جایگزینی پتابسیم با سدیم است.

با کم شدن میزان آب قابل دسترس گیاه، درصد قند قابل استحصال افزایش یافت (جدول ۱ و شکل ۱، a). با توجه به اینکه درصد قند قابل استحصال از یک سو ارتباط مستقیم با درصد قند ناخالص و از

دو معیار وزن ریشه و درصد قند بوده و افزایش هر کدام از این صفات منجر به افزایش عملکرد شکر خواهد شد، لذا استنباط می‌شود که تنفس خشکی شدید به طور نسبی عملکرد ریشه را بیشتر از درصد قند، تحت تأثیر قرار داده است. از لحاظ عملکرد شکر، تنها رگه ۷۱۱۲ در گروهی مجزا از نظر آماری قرار گرفت (جدول ۱)، که دلیل این امر برتری این رگه از نظر عملکرد ریشه و بالا بودن درصد قند آن می‌باشد.

کیفیت ریشه چندرقند از طریق افزایش درصد قند و هم چنین کاهش مواد غیرقندی به ویژه نیتروژن، سدیم و پتابسیم بهبود می‌یابد. بنابراین، به هر طریقی که به توان غلظت این مواد مضره را کاهش داد، می‌توان کیفیت و کمیت استحصال شکر را بهبود بخشید. (کوک و اسکات ۱۳۷۷)

نتایج جدول ۱ و نیز شکل ۱، a اثر سطوح مختلف آبیاری بر میزان پتابسیم را نشان می‌دهد. ملاحظه می‌گردد که اگرچه تفاوت معنی‌داری بین رگه‌ها وجود نداشت، اما در دو رگه ۷۲۱۹ و BP-کرج با افزایش تنفس، پتابسیم به مقدار جزئی افزایش یافت. در حالی که با افزایش شدت تنفس، میزان سدیم ریشه به ترتیب پنج درصد در تنفس ملایم و ۲۴ درصد در تنفس شدید نسبت به حالت آبیاری کامل کاهش یافت. البته رگه ۷۲۱۹- P.۶۹ از این امر مستثنی بود. در این رگه با کم شدن آب آبیاری میزان سدیم افزایش یافت و در مجموع در مقایسه با دو رگه دیگر، در گروه برتر از لحاظ آماری قرار گرفت (جدول ۱ و شکل ۱، b). از

تحت شرایط تنش شدید اول فصل و هم چنین تنش شدید متناوب طی فصل رشد (بی‌نام، ۱۳۸۰ و ۲۰۰۲) تطابق دارد لکن نتایج حاصل (Sadeghian et al.) برای رگه BP-کرج مغایر با نتایج یک آزمایش دیگر (بی‌نام، ۱۳۸۰) می‌باشد. به طور کلی نتایج حاصله نشان می‌دهد که رگه‌های مختلف چغدرقند به مدت و شدت تنش خشکی طی فصل رشد عکس العمل‌های متفاوتی نشان می‌دهند که احتمالاً "به پیچیده بودن مکانیزم‌های تحمل و همچنین چند ژنی بودن پدیده تحمل به خشکی گیاهان مربوط می‌گردد (محمدیان و همکاران، ۱۳۸۱ و ۲۰۰۲). (Sadeghian et al. 2002) نظر می‌رسد در برنامه اصلاح ارقام متحمل به تنش خشکی لازم است مطالعات و تحقیقات ارزیابی صفات مطلوب رگه‌ها تحت شرایط تنش خشکی مشخص و تعریف شده از لحاظ نوع، مدت و شدت تنش انجام گیرد.

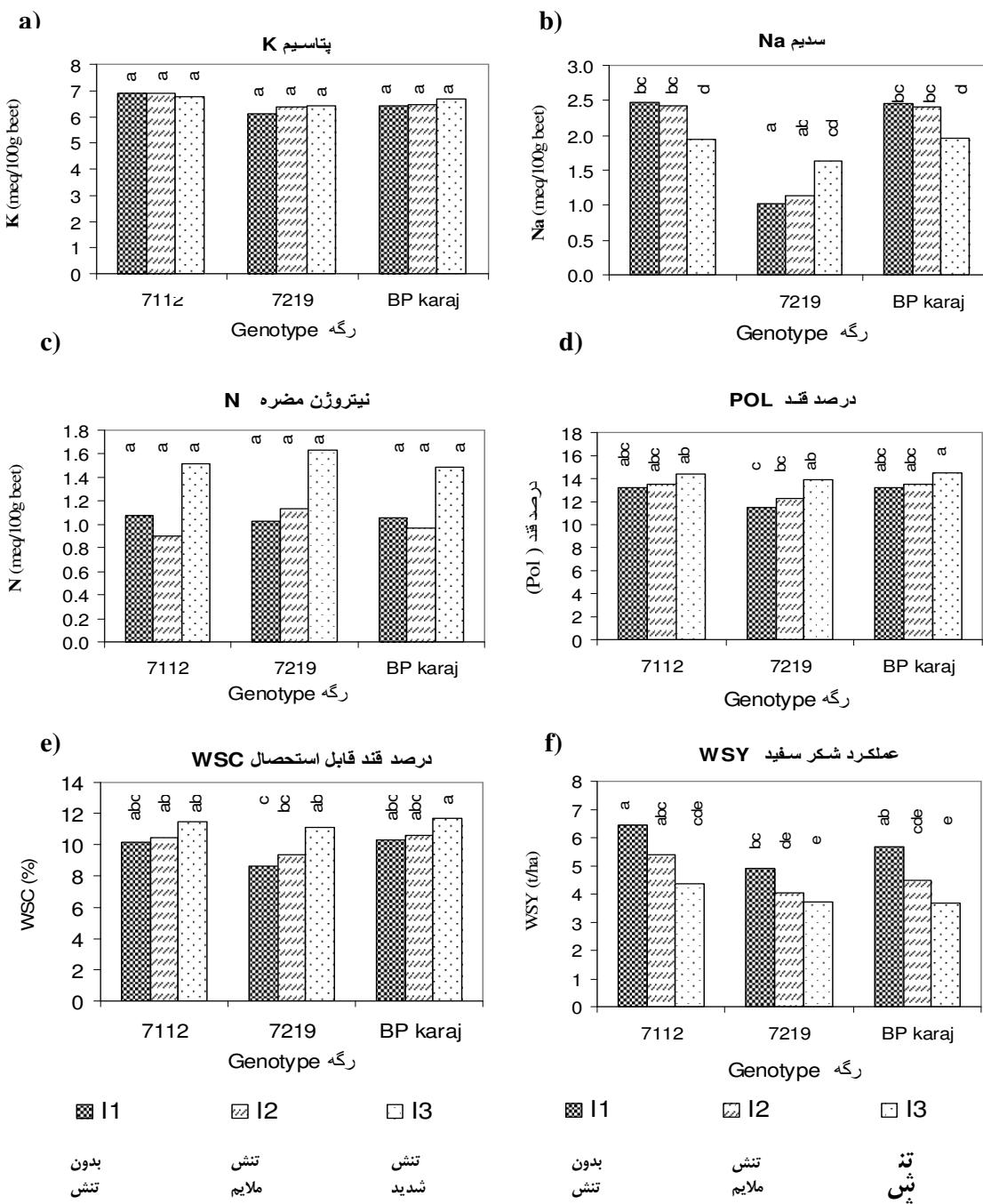
سپاسگزاری

بدین وسیله از مساعدت سازمان تحقیقات و آموزش وزارت جهاد کشاورزی به ویژه مؤسسه تحقیقات چغدرقند کرج و نیز دانشگاه تبریز تشکر و قدردانی می‌نمائیم.

طرف دیگر ارتباط منفی با میزان ناخالصی‌ها دارد، لذا افزایش درصد قابل استحصال در شرایط تنش احتمالاً به دلیل افزایش درصد ناخالص (عمدتاً به علت از دست دادن میزان آب) و نیز کاهش سدیم در این شرایط می‌باشد.

پتانسیل واقعی تولید شکر سفید با کاهش مصرف آب از ۱۲۷۴ به ۱۱۳۳ و سپس به ۷۴۰ میلی‌متر به ترتیب ۱۹ و ۳۱ درصد کاهش یافت (جدول ۱). به عقیده پمن (Penman 1970) در چغدرقند عملکرد شکر، بخشی از عملکرد ماده خشک ریشه است و عملکرد بالای شکر هنگامی به دست می‌آید که عملکرد ماده خشک تولید شده در ریشه بالا باشد. نظر به اینکه عملکرد شکر و نیز عملکرد ریشه در رگه ۷۱۱۲ بالا بود، لذا این رگه در نهایت عملکرد شکر سفید بالای تولید نمود. اگرچه عملکرد شکر سفید رگه ۷۱۱۲ در شرایط تنش شدید و هم چنین عدم تنش بیشتر از دو رگه دیگر بود لکن میزان کاهش عملکرد شکر سفید رگه‌ها در شرایط تنش شدید نسبت به شرایط نرمال به ترتیب در رگه‌های BP-کرج، ۷۱۱۲ و ۷۲۱۹-P.۶۹ ۷۲۱۹-معادل ۳۶، ۳۲ و ۲۴ درصد بود (جدول ۱). این نتایج نشان می‌دهد که تحت شرایط تنش مداوم این آزمایش رگه ۷۲۱۹-P.۶۹ ۷۲۱۹ کمترین کاهش (%) و رگه BP-کرج بیشترین میزان کاهش عملکرد شکر سفید (%۳۶) نسبت به حالت عدم تنش را داشتند. اگرچه نتایج رگه ۷۲۱۹ به عنوان رگه متحمل تحت شرایط تنش مداوم در این تحقیق با نتایج قبلی

تأثیر سطوح مختلف تنش خشکی مداوم.....



شكل ۱ - تغییرات مقادیر (a) K⁺, (b) Na⁺, (c) α-amino-N, (d) درصد قند قابل استحصال و (e) عملکرد شکر سفید، در شرایط آبیاری کامل (I₁)، تنش ملایم (I₂) و تنش شدید (I₃). میانگین‌های دارای حروف غیرمشترک در سطح احتمال پنج درصد اختلاف معنی‌داری دارند.

Fig. 1 Variation of a) K⁺, b) Na⁺, c) α-amino-N, d) Sugar content, e) White sugar content, and f) White sugar yield, in three sugar beet genotypes (lines) subjected to I₁) non stress, I₂) moderate stress and I₃) severe water stress. Means with different letters are significantly different ($p<0.05$).

منابع مورد استفاده

References

- بی‌نام، ۱۳۷۵. برآورد نیاز آبی گیاهان عمدۀ زراعی و باغی. نشر مرکز آموزش کشاورزی، جلد اول
- بی‌نام، ۱۳۸۰. گزارش پژوهشی بخش تحقیقات بهترادی مؤسسه تحقیقات چندرقد. صفحات ۸۳-۸۹
- توحیدلو، ق. و غالبی، س. ۱۳۷۹. مطالعه کارایی مصرف آب و برخی صفات کمی و کیفی دو رقم چندرقد در آبیاری بارانی. گزارش پژوهشی سال ۱۳۷۹ بخش تحقیقات بهزراعی، مؤسسه تحقیقات چندرقد. ص ۴۲-۵۰
- رنجی، ذ. چگینی، م.ع. ضیائیان، ع. توحیدلو، ق. و عبداللهیان نوقابی م. ۱۳۷۹. بررسی فیزیولوژیکی تحمل به خشکی در چندرقد در ارتباط با ازت و پتانسیم. گزارش پژوهشی سال ۱۳۷۹ بخش تحقیقات بهزراعی، مؤسسه تحقیقات چندرقد. کرج
- غالبی، س. ۱۳۷۹. بهینه‌سازی مصرف آب در زراعت چندرقد با استفاده از توابع تولید آب-عملکرد در کرج. مجله خاک و آب، ویژه نامه آبیاری. ۱۲، (۱۰)
- کوچکی، ع. ۱۳۷۵. زراعت در مناطق خشک (ترجمه). انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد
- کوک، دی. ا. و اسکات، آر.کی. ۱۳۷۷. چندرقد از علم تا عمل (ترجمه). اعضای هیأت علمی مؤسسه تحقیقات چندرقد. نشر علوم کشاورزی
- محمدیان، ر. ۱۳۸۰. تعیین شاخص‌های فیزیولوژیکی مؤثر در گزینش رگه‌های مقاوم به خشکی در چندرقد. پایان نامه دکتری. دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز.
- محمدیان، ر. صادقیان مطهر س. ی. رحیمیان ح. ۱۳۸۱. ارزیابی شاخص‌های تحمل به خشکی در تشخیص ژنتیکی چندرقد تحت شرایط تنفس خشکی اوائل فصل رشد. چندرقد. ۱۸: ۴۹-۲۹
- Abdollahian-Noghabi M (1999) Ecophysiology of sugar beet cultivars and weed species subjected to water deficit stress. Ph. D. Thesis, The University of Reading, P 227
- Abdollahian-Noghabi M, Froud-Williams B (2000) Drought stress and weed competition in sugar beet. British Sugar Beet Review, 68(1): 47-49
- Abdollahian-Noghabi M, Sadeghian SY (2002) Changes in the concentrations of glycinebetaine, glutamine and sugars in sugar beet subjected to soil moisture deficit. Proceeding of the 65th IIRB Congress, February 2002, Brussels (Belgium), PP 357-382
- Brown KF, Messem AB, Dunham RJ, Biscoe PV (1987) Effect of drought on growth and water use of sugar beet. J. of Agric. Sci., Camb., 109: 421-435

- Clover GRG, Smith HG, Azam-Ali SN, Jaggard KW (1999) The effect of drought on sugar beet growth in isolation and in combination with beet yellows virus infection. *J. of Agri. Sci.*, 133: 251-261
- Dunham RJ, Clark N (1992) Coping with stress. *British Sugar Beet Review*, 60(1): 10-13
- Eck HV, Winter SR, Smith SJ (1990) Sugar beet yield and quality in relation to residual beet feed lot waste. *Agronomy Journal*, 82: 250-254
- Ford-Lloyd B V (1986) Intraspecific variation in wild and cultivated beets and its effect upon intraspecific classification. In: *Intraspecific classification of wild and cultivated plants* (ed. B T Styles), pp. 331-344. Special volume: The Systematic Association.
- Hanks RJ, Sisson DV, Hurst RL, Hubbard KG (1980) Statistical analysis of results from irrigation experiments using the LINE-SOURCE sprinkler system. *Soil Sci. Soc. Am. J.*, 44:886-888
- Hanks RJ, Keller J, Rasmussen VP, Wilson GD (1976) Line-Source sprinkler for continuous variable irrigation-crop production studies. *Soil Sci. Soc. Am. J.*, 40: 426-429
- Harvey CW, Dutton JV (1993) Root quality and processing. In: Cooke DA, Scott RK (eds.). *The Sugar Beet Crop*, PP 517-617. London: Chapman & Hall
- Kerr S, Leaman M (1997a) Varieties for 1998. *British Sugar Beet Review*, 65(2): 7-11
- Kerr S, Leaman M (1997b) To water or not. *British Sugar Beet Review*, 65(2): 11-13
- Kunz M, Martin D, Puke H (2002) Precision of beet analyses in Germany explained for polarization. *Zuckerindustrie*, 127: 13-21
- Ober E (2001) The search for drought tolerance in sugar beet. *British Sugar Beet Review*, Vol. 69(1): 40-43
- Penman HL (1970) Woburn irrigation, 1960-1968: Results for rotation crops. *J. Agric. Sci. Camb.*, 75: 89-102
- Reinefeld E, Emmerich A, Baumgarten G, Winner C, Beiss U (1974) Zur voraussage des melassezuckers aus rubenanalysen. *Zucker*, 27: 2-15
- Sadeghian SY, Fazli H, Mohammadain R, Taleghani DF, Mesbah M (2000) Genetic variation for drought stress in sugar beet. *Journal of Sugar Beet Research* 37:55-78
- Smith GA, Martin SS, Ash KA (1977) Path coefficient analysis of sugar beet purity components. *Crop Sci.*, 17: 249-253
- Van der Beek M A & Houtman H J (1993) Does interaction between varieties and drought stress exist? Proceedings of the 56th Winter Congress of the International Institute for Sugar Beet Research, Brussels, 151-169.

جدول ۱ - میانگین سطوح آبیاری، رگه‌های مختلف و ترکیب این عوامل برای صفات آب مصرفی (WU)، عملکرد ریشه (RY)، درصد قند (SC)، عملکرد شکر (SY)، نیتروژن مضره (Na؛ پتاسیم) (K)، درصد قند قبل استحصال (WSC) و عملکرد شکر سفید (WSY)

Table 1 Means of water stress levels, sugar beet genotypes and their interactions for water use (WU), root yield (RY), sugar content (SC), sugar yield (SY), concentrations of K, Na and N, white sugar content (WSC) and white sugar yield (WSY)

عملکرد شکر سفید WSY (t/ha)	شکر قبل استحصال WSC (%)	پتاسیم K	سدیم Na	نيتروژن مضره N meq/100 g beet	عملکرد شکر SY (t/ha)	درصد قند SC (%)	عملکرد ریشه RY (t/ha)	آب مصرفی WU (mm)	صفات	
									سطوح فاکتورها و تیمارها	
5.68	9.70	6.62	2.67	1.05	7.41	12.64	58.56	1274	آبیاری کامل (I ₁)	
4.63	10.17	6.63	2.53	1.00	6.00	13.10	45.78	1133	تنش ملایم (I ₂)	
3.92	11.46	6.64	2.04	1.55	4.93	14.28	34.67	740	تنش شدید (I ₃)	
0.725	1.535	0.918	0.347	0.571	0.666	1.146	3.984	86.9	LSD (5%)	
4.62 ab	10.89 a	6.53 a	2.28 b	1.17 a	5.86 b	13.73 a	43.33 b	1059 a	(V ₁) کرج-BP	
4.22 b	9.70 a	6.29 a	2.69 a	1.26 a	5.55 b	12.61 a	44.61 b	1052 a	(V ₂) ۷۲۱۹ p.۶۹	
5.39 a	10.73 a	6.87 a	2.28 b	1.16 a	6.92 a	13.68 a	51.06 a	1053 a	(V ₃) ۷۱۱۲	
0.797	1.513	0.603	0.308	0.649	0.849	1.409	6.403	79.4	LSD (5%)	
5.70	10.32	6.42	2.46	1.06	7.28	13.17	55.67	1332	I1 * V1	
4.90	8.60	6.10	3.08	1.03	6.60	11.55	56.67	1305	I1 * V2	
6.43	10.19	6.91	2.47	1.08	8.33	13.22	63.33	1186	I1 * V3	
4.50	10.64	6.47	2.41	0.97	5.72	13.48	45.50	1099	I2 * V1	
4.05	9.39	6.38	2.77	1.13	5.35	12.34	43.33	1137	I2 * V2	
5.35	10.48	6.92	2.42	0.90	6.93	13.48	51.50	1162	I2 * V3	
3.67	11.73	6.70	1.96	1.49	4.58	14.55	31.83	747	I3 * V1	
3.72	11.12	6.41	2.22	1.64	4.70	13.94	33.83	715	I3 * V2	
4.38	11.51	6.79	1.94	1.51	5.50	14.36	38.33	759	I3 * V3	

Means with different letters are significantly different

میانگین‌های دارای حروف غیرمشترک از لحاظ آماری در سطح احتمال پنج درصد اختلاف معنی‌دار دارند.

